

Arbejdstilsynets kredse har i en del tilfælde været på almindelige tilsynsbesøg i færgehavne. Disse tilsynsbesøg har hovedsagelig resulteret i vejledning om reglerne, men også i nogle tilfælde medført påbud. I enkelte tilfælde har rederier eller andre anmodet kredsene om at komme ud og se på nye landanlæg eller lignende.

I forbindelse med ulykken i Helsingør Statshavn har Statsadvokaten for Sjælland hørt Direktoratet for Arbejdstilsynet om, hvorvidt de manglende sikkerhedsforanstaltninger, der gjorde, at ulykken kunne ske, kunne indebære en overtrædelse af arbejdsmiljølovens § 38 om arbejdets udførelse, § 42 om arbejdsstedets indretning, § 45 om tekniske hjælpemidler eller eventuelle andre bestemmelser i loven.

Direktoratet vurderede i den konkrete sag på baggrund af oplysningerne i politirapporterne om uheldet, at arbejdsmiljølovens § 45 om tekniske hjælpemidler ikke var overholdt. Sikkerhedsforanstaltningen i Helsingør Statshavn bestod af elektrisk styrede bomme, som er et teknisk hjælpemiddel omfattet af arbejdsmiljølovens § 45. Færgelejet var i brug, og der lagde jævnlige færges til. Der foregik altså regelmæssigt arbejde med til- og frakørsel samt laste- og lossearbejde på stedet.

I den konkrete sag fra Frederikshavn Statshavn, som i øjeblikket er under efterforskning hos politimesteren i Frederikshavn, er det umiddelbart Direktoratet for Arbejdstilsynets vurdering ud fra de foreliggende oplysninger, at arbejdsmiljølovens regler ikke er overtrådt under hensyn til, at færgerampen ikke var i drift. Der bliver således ikke udført laste- og lossearbejde eller arbejde med til- og frakørsel ved den defekte rampe, da færger ikke lægger til, så længe rampen ikke fungerer. Direktoratet forventer at blive hørt i sagen.

Spm. nr. S 3008

Til arbejdsministeren (12/7 96) af:
Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren på baggrund af den forventede udvikling i antallet af efterlønsberettigede personer i perioden 1996-2010 i skemaform fremlægge en prognose for størrelsen af de offentlige udgifter til efterløn i hvert af årene i samme periode?«

Begrundelse

Til vurdering af hvor meget den voksende gruppe af ældre medborgere i fremtiden vil belaste de offentlige finanser, er det nødvendigt også at have en viden om udviklingen i udgifterne til efterløn.

Svar (30/7 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

I forbindelse med udarbejdelsen af finansloven for 1997 skønnes på nuværende tidspunkt, at antallet af efterlønsmodtagere vil være 125.000, 130.000, 135.000 og 141.000 i henholdsvis 1997, 1998, 1999 og 2000. I disse skøn er blandt andet taget hensyn til, at antallet af potentielle efterlønsmodtagere er stigende i perioden – som følge af stigningen i antallet af 60-66-årige.

Tilgangen til efterlønsordningen afhænger – ud over det stigende antal 60-66-årige – af en lang række faktorer, hvoraf kan nævnes udviklingen i antallet af forsikrede (forsikringsgraden), udviklingen i, hvor stor en andel af de forsikrede 60-66-årige der vælger efterløn (efterlønsgraden), og konjunkturudviklingen (ledigheds- og beskæftigelsesudviklingen). Og så naturligvis eventuelle regelændringer. Som anført i svaret på spørgsmål nr. S 3009 foreligger der ingen aktuelle planer om ændringer i efterlønsordningen.

En prognose for udviklingen i antallet af efterlønsmodtagere, der går helt frem til år 2010, vil derfor være behæftet med stigende usikkerhed; jo længere prognoseperioden er. Jeg synes derfor ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at fremlægge sådanne usikre prognosetal for efterlønsudviklingen på nuværende tidspunkt.

De kommende års stigning i antallet af 60-66-årige peger på, at efterlønsordningen kan stige med ca. 50.000 inden for de næste 10-12 år. I forhold til 1997 vil der således kunne være tale om en stigning i efterlønstallet på ca. 35 pct. Det betyder, at udgifterne til efterløn i løbet af 10-12 år vil kunne stige fra ca. 13 mia. kr. til ca. 17 mia. kr.
